

A pokol és a mennyek, a rossz és a jó

A pokol és a mennyek olyan szférák amelyeket, olyan lények népesítenek be, amelyek még a földi tudat kialakulása előtti korokra tehetők. Kezdetekben ugyanis a földet energiák uralták. Mivel nem tudták az anyagi világot érzékelni, ezért Isten megteremtette számukra az embereket, akik által ezek a lények kapcsolatot tudtak teremteni az anyagi világgal.

Az emberek benne élnek a pokol és a mennyek országában. Itt sajnos ősidők óta állandó harcok dúlnak, azért hogy ki uralkodjon a Földön. Azok a létezők, akik emberi testet öltöttek és az emberekkel békében élnek próbálják tartani az egyensúlyt. Azok, akik átveszik a gonosz és a rossz tudatát, ők is azzá válva, azokat Isten számúzi egy olyan világba, ahol nem találhatják meg a boldogságot. Ezt nevezik a földi pokolnak. Itt nincs energetikai egyensúly, betegségek dúlnak, nincstelenség honol. Itt a lelkek kárhozatra vannak ítélve.

A rossz az érzelmeinkre hat. Ha valamit cselekszünk, ami ártalmas a másik számára a rossz megjelenik. Ha jót cselekszünk a szellemi síkok szabályai szerint csak a jó jöhet. Szellemi vezetőink fennhatósága alatt áll kik jöhetnek hozzánk. A jóság egy hosszabb tanulási folyamat része. Erre emberi és a szellemi vezetők tanítanak.

Ha valamit hibázunk és rosszat cselekszünk a szellemi programunk sérülhet, ami karmikus cselekedeteink számára veszélyt jelenthet. Meg tud változtatni egy életsorsot. A rossz, vagyis a pokol ott van a számunkra, ahol a szóval, gondolattal, vagy a cselekedettel bevonzuk a gonoszt. Azt tudni kell, hogy Ő akkor jön hozzánk amikor csak alkalmat talál rá. Ezért van az, hogy be kell tartani Isten tanítását, hogy ne lopj, ne csalj, ne hazudj, mert a rossz kihasználja a lehetőséget, hogy Ő büntessen akár Isten helyett is.

A mennyek birodalma, a szépség, a boldogság, az egyensúly hona. Ezen szférának az energiáit csak akkor tudjuk bevonzani, ha arra törekszünk minden nap, hogy jót cselekedjünk magunkért és másokért. Mi emberek főleg azt érezzük mennyeknek, amikor az érzékeink teljes mértékben csak a jó érzéseket fogják fel a körülöttünk levő világból. Isten azt szeretné, ha minden leszületett ember a jó világban élne, a jó érzések világában, ezért van az, hogy tanít minket a „hogyanra” az iskolák és a biblia által, egyúttal vigyázva is ránk, hogy ne essünk bűnbe. Ugyanis a bűnök birodalmában ott él a gonosz, amelyet leginkább a megelőzéssel, annak elkerülésével lehet legyőzni.

Ezekbe a szellemi síkokba akár több évezrede is beivódnak az általunk létrehozott emlékek. Több leszületés kell, hogy például a negatív cselekedeteinket és negatív emlékeinket karmikusan oldani tudjuk.

Bele születhetünk a pokol és bele születhetünk a mennyek világába. Kivételes esetekben, ha jó körülmények közzé kerülünk és tanulásra van lehetőségünk, el tudunk menekülni a gonosztól. Ez sajnos nem jelenti azt, hogy a negatív energiáink eltűnnek végleg, hanem, azt hogy hagyják hogy építsd fel az életed és tegyél önmagadért. A rosszban is lehet jó, ha megtanítod a tudatát azzá lenni.

A pokol és a mennyek nem csupán térbeli vagy időbeli dimenziók, hanem tudatállapotok is. Az emberi lélek képes mindkettőt megélni — akár egyetlen élet során is. A mennyek akkor nyílnak meg számunkra, amikor belső békében, szeretetben és elfogadásban

élünk. A pokol pedig akkor válik valósággá, amikor eluralkodik rajtunk a félelem, a harag, az irigység vagy a gyűlölet.

A jó és a rossz nem mindig egyértelműen elkülöníthető. Sokszor a tanulás és fejlődés útján a hibák is szükségesek, hogy felismerjük a helyes irányt. A pokol tehát nem feltétlenül örök büntetés, hanem lehetőség is a megtisztulásra, a tudat emelkedésére. A mennyország pedig nem csupán jutalom, hanem az a belső állapot, amelyet tudatosan építünk fel magunkban.

A szellemi síkokon zajló harcok tükröződnek a földi életben is. A belső küzdelmeink — a jó és rossz közötti választásaink — határozzák meg, melyik világot hívjuk be az életünkbe. Ezért fontos a belső figyelem, az önismeret és az erkölcsi iránytű fejlesztése.

Isten nem büntet, hanem tanít. A bűn következménye nem bosszú, hanem tanulási lehetőség. A karma nem ítélet, hanem visszajelzés. Ha megértjük, hogy minden tettünk rezgést kelt, amely visszatér hozzánk, akkor felelősségteljesebben élünk. A mennyek kapuja nem kívül van, hanem bennünk — és minden nap dönthetünk úgy, hogy közelebb lépünk hozzá.

A pokol és a mennyek tehát nem végállomások, hanem belső utazások. Az ember képes átalakítani a tudatát, és ezáltal a világát is. A szeretet, a megbocsátás, az együttérzés és az igazság keresése mind olyan kulcsok, amelyek megnyitják a magasabb szférák energiáit. És amikor ezek az energiák áramolnak bennünk, akkor nemcsak saját életünk emelkedik, hanem a kollektív tudat is gyógyulni kezd.